

Întrecerea dintre un crap și o vulpe

Poveste populară liberiană

ILUSTRATII ANA S.

Într-o zi, o vulpe, mergând pe malul unui râu, văzu pe nisip un crap ce stătea la soare.

- Te salut, crapule! spuse vulpea. Se spune că tu ești cel mai leneș dintre toți peștii și că nu ești în stare să fugi. Oare este așa?
- Aiurea, cumătră vulpe! Alerg la fel de iute ca și tine! îi răspunse crapul.
- La fel de iute ca și mine? NU te cred! se miră vulpea. Vrei să ne luăm la întrecere?
- Pun pariu că o să fiu mai rapid decât tine! se lăudă crapul.

După ce au stabilit unde va fi pornirea și unde va fi oprirea pentru această întrecere, cei doi au hotărât că ar fi mai bine ca vulpea să alerge pe pământ, iar crapul prin apă.

Crapul era renumit de leneș, dar și renumit de istet. El a pus la cale următorul plan: să cheme în ajutor pe ceilalți crapi care stăteau la soare. În câteva clipe, toți crapii știau de această întrecere.

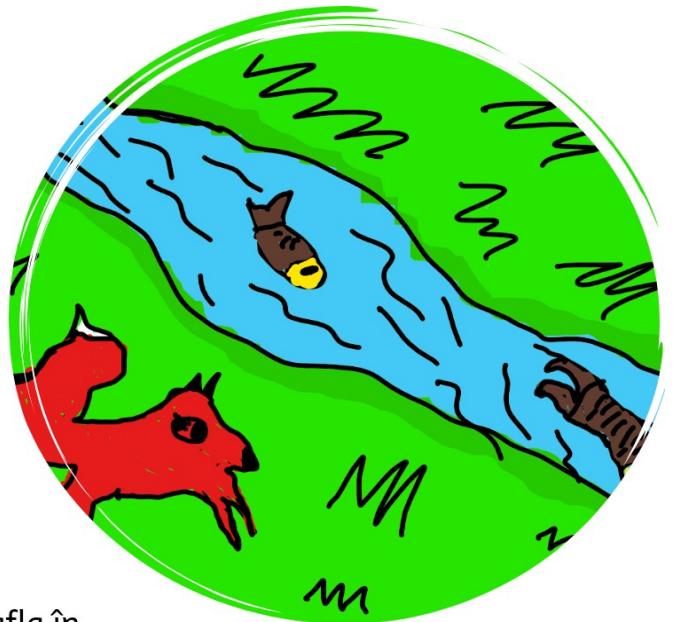

Cursa a pornit, iar vulpea a început să alerge
cât a putut ea de repede.

După un timp, vulpea, simțindu-se în
avantaj, a început să strige:

- Crapule, m-ai ajuns?

- Iată-mă, aici sunt! răsunse crapul care se
afla în dreptul ei.

După alte câteva minute, vulpea întrebă iar:

- Crapule, m-ai ajuns?

- Iată-mă, aici sunt! răsunse crapul care se afla în
dreptul ei.

Abia atunci și-a dat seama vulpea că a
fost păcălită.

Drept răzbunare, ea a hotărât ca de
acum înainte să fie un alt fel de concurs:
nu de alergat, ci unul de mâncat...crapi!

Ajunsă la finalul întrecerii, vulpea mai
întrebă odată:

- Crapule, unde ești?

- Iată-mă, aici sunt! răsunse crapul
care se tolănea la soare, undeva în dreptul
ei. De când te aşteptam...

